

Такі ігри призначені для того, щоб виявити комунікативні навички претендентів на посаду [3].

Деякі роботодавці задля зниження витрат на процедуру відбору можуть відмовитися від використання вищевказаних методів. Проте використання співбесід як методу оцінки є обов'язковим [3]. Є особиста і групова співбесіди. При особистій акцентується увага на виявленні тих характеристик, на які орієнтована дана співбесіда. Мета групової – спостереження за поведінкою учасників у процесі обговорення теми, оцінка ступеня їхньої активності, чіткості, аргументованості висловлювань тощо [2, с. 129–130].

Отже, якою б ідеальною структурою не володіла організація, за відсутності кваліфікованих кадрів вона не зможе ефективно працювати та існувати, тому підбір нових співробітників – це завдання з мінімальним правом на помилку, що змушує бути гранично уважними учасників процесу.

Джерела та література

1. Новікова А. К. Підбір персоналу: правильні рішення / А. К. Новікова // Менеджер по персоналу. – 2009. – №3. – С. 26–45.
2. Королівський М. І. Пошук і відбір персоналу / М. І. Королівський. – М. : Бізнес-школа «Інтел-Синтез», 2008. – С. 127–130.
3. Пархоменко-Куцевіл О. Я. Удосконалення методів відбору кадрів : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/DeVr/2009_4/fail/Parh.pdf.

Артур Спектор
Наук. керівник – д.е.н., проф. Анісімова О. М.
м. Вінниця

ВІРТУАЛЬНІ МАШИНИ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

У наш час інформаційні технології розвиваються швидкими темпами і потребують значних ресурсів від апаратного забезпечення. Через це виникає проблема задоволення потреб усіх працівників на підприємстві необхідними ресурсами. Цю проблему може вирішити впровадження на підприємстві віртуальних машин чи віртуальної інфраструктури.

Віртуальна машина – модель обчислювальної машини, створеної шляхом віртуалізації обчислювальних ресурсів: процесора, оперативної пам'яті, пристроїв зберігання та вводу і виводу інформації [1]. Віртуальна машина, на відміну від програми емуляції конкретного пристрою, забезпечує повну емуляцію фізичної машини чи середовища виконання (для програми) [1].

Віртуальна інфраструктура являє собою динамічний розподіл фізичних ресурсів відповідно до потреб підприємства. Віртуальна машина використовує матеріальні ресурси одного комп'ютера, а віртуальна інфраструктура – матеріальні ресурси всього ІТ-середовища [2].

Основні види віртуалізації:

– віртуалізація представлень, наприклад: термінальні служби Windows Server. У цьому випадку клієнтський додаток виконується на

сервері, а клієнт бачить тільки інтерфейс. Така модель доступу дозволяє знизити вимоги до апаратного забезпечення на стороні клієнта і підвищити безпеку;

- віртуалізація додатків. Віртуалізація додатків дозволяє запускати окремих додатків в ізольованому середовищі, так званої «пісочниці». Отже, «пісочниця» не здатна завдати шкоди операційній системі та іншим програмам, що дає можливість запускати на одному комп'ютері кілька програм, які конфліктують один з одним;

- віртуалізація серверів – імітація апаратного забезпечення комп'ютера за допомогою спеціального програмного забезпечення. На такий віртуальний комп'ютер можна встановити операційну систему, і вона буде працювати точно так само, як на фізичній машині. Найцікавіша властивість цієї технології – це можливість запуску декількох віртуальних комп'ютерів всередині одного «заліза», що дозволяє максимально задіяти ресурси фізичного сервера[3].

До переваг віртуалізації можна віднести: створення сховищ типових шаблонів робочих оточень користувачів; створення віртуальної інфраструктури десктопів, що дозволяє централізовано зберігати призначені для користувача оточення на захищених серверах компанії. Кінцеві користувачі при цьому використовують засоби віддаленого доступу до робочого столу своїх оточень (наприклад, *terminalservices*), що зберігаються в корпоративному датацентрі; Застосування захищених політиками безпеки віртуальних машин; спрощення навчання користувачів за рахунок створення навчальних класів з віртуальними машинами, де встановлені різні операційні системи та прикладне програмне забезпечення. Розроблення і тестування програмного забезпечення в компанії. Віртуальна машина, будучи ізольованим середовищем, ідеально підходить для розроблення ПЗ. Розподіл ресурсів: кожна машина отримує стільки ресурсів, скільки їй необхідно, але не більше того [3].

Також до переваг можна віднести економічні вигоди, які отримає компанія:

- якщо раніше для виконання якогось завдання було потрібно кілька фізичних машин, то тепер можна запустити потрібне число гостьових операційних систем у віртуальному середовищі на одному сервері. Це дозволяє заощадити на підтримці обладнання;

- скорочення кількості обслуговуючого персоналу. Зрозуміло, хтось як і раніше повинен стежити за здоров'ям хост-серверів, але якщо парк машин скоротився з 200 до 50 примірників, то можна зменшити і кількість фахівців;

- зменшення кількості фізичних серверів приведе до зменшення займаного ними місця. Завдяки цьому знижується орендна плата за простір в дата-центрі. Якщо компанія має свою власну будівлю, то це означає загальне зниження енергоспоживання і тепловиділення системи, отже, з'являється можливість закуповувати менш потужні і більш дешеві системи охолодження, що неодмінно позначиться в рахунках на електрику;

– віртуалізація дозволяє зменшити витрати на адміністрування інфраструктури. Однією з головних переваг є можливість віддаленого доступу до консолі управління [4].

До недоліків віртуалізації належать:

– забезпечення одночасної роботи декількох віртуальних машин потребує достатньої кількості апаратних потужностей, але в свою чергу, щоб заощадити гроші, їх потрібно спершу витратити;

– залежно від використовуваного рішення, операційна система віртуальної машини може працювати повільніше, ніж на «чистому» аналогічному апаратному забезпеченні;

– адміністраторам доводиться розподіляти навантаження, встановлюючи правила, за якими запущені віртуальні машини будуть автоматично переміщатися на менш навантажені сервери або ж «розвантажувати» завантажені [3].

Отже, використання віртуальної інфраструктури має як свої недоліки, так і переваги. Але її використання дозволить організації заощадити кошти та спростити процес розгортання інформаційної системи в організації, а також процес навчання нових співробітників.

Джерела та література

1. Віртуальна машина URL : <https://uk.wikipedia.org/> Віртуальна_машина (дата звернення: 03.10.2016).
2. Виртуальная инфраструктура URL: http://www.bw-it.ru/virtualization_virtual_infrastructure.php (дата звернення: 03.10.2016).
3. Виртуальная ИТ-инфраструктура: Плюсы и минусы URL: <https://habrahabr.ru/company/1cloud/blog/282908/> (дата звернення: 03.10.2016).
4. FiveGoodReasonstoCreate a VirtualInfrastructure URL: <http://www.zdnet.com/article/five-good-reasons-to-create-a-virtual-infrastructure/> (дата звернення: 03.10.2016).

Ян Мотієнко, Олег Мисюра
Наук. керівник – к.філол.н. Гаращенко Л. Б.
м. Полтава

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ДОКУМЕНТАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Існування сучасного світу неможливе без використання розвинутої структури інформаційних технологій. Інформаційні технології – це комплекс методів, виробничих процесів і програмно-технічних засобів, інтегрованих з метою збирання, опрацювання, зберігання, розповсюдження, показу й використання інформації в інтересах її користувачів.

Інструментарієм інформаційних технологій є один або декілька взаємозалежних програмних продуктів для певного типу комп'ютера, технологія роботи, за допомогою яких користувач може досягти поставленої мети. Як інструментарій можна використовувати такі поширені види програмних продуктів для персонального комп'ютера, як текстовий процесор (редактор), настільні видавничі системи, електронні таблиці, системи